

عنوان مقاله:

تحلیلی بر آثار منفی پارادایم تکنوکراسی در مدیریت شهری مطالعه موردی: کلانشهر تبریز

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: ۱۳۹۳)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۷

نویسندگان:

رحیم حیدری چپانه - عضو هیئت علمی گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تبریز

عباس کلهری - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز

مریم حاجی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

براساس برآورد کارشناسان، جمعیت شهرهای جهان تا سال ۲۰۵۰، تقریباً از ۳ میلیارد نفر به ۶.۲ میلیارد نفر خواهد رسید. بیشتر این جمعیت در کشورهای با درآمد پایین مخصوصاً آسیا و آفریقا اتفاق می افتد. فقر شهری، سبب افزایش سهم فقر جهانی می شود. تا سال ۲۰۳۰ تخمین می زند که ۴۰٪ از سکونت گاههای شهری با درآمدی کمتر از ۱ دلار در روز زندگی خواهند کرد و بیش از ۵۰٪ از ساکنان شهری درآمدی در حدود ۲ دلار در روز خواهند داشت اسولیشن نت ورک ۳:۲۰۱۰،۲ براساس گزارش مرکز اسکان ملل متحد، ۲، شمارش خالص ساکنان سکونت گاههای غیر رسمی در جهان از ۷۷۷ میلیون نفر (در سال ۲۰۰۰ به حدود ۸۳۰ میلیون نفر در سال ۲۰۱۰ رسیده است) (یوآن هابیتات ۱۵:۲۰۱۰،۳ بخش راهبرد توسعه شهری بانک جهانی ۴ معتقد است، دلیل اصلی روند مذکور را بایستی در ناکارآمدی نگرش ها، پارادایمها و رویکرد های برنامه ریزی و مدیریت شهری در این کشورها جستجو کرد. در این پژوهش شاخص های تکنوکراسی از منابع خارجی و داخلی مربوطه استخراج شد، سپس اولاً در مورد وجود ویا عدموجود هرکدام از این شاخص ها، و ثانیاً در مورد تاثیر هرکدام از این شاخص ها به صورت جداگانه، از صاحب نظران و مدیران ارشد، در حوزه مدیریت شهری پرسشگری به عمل آمد. این پژوهش با استفاده از تکنیک پرسشنامه، اصول روش دلفی و نرم افزار SPSS به تجزیه و تحلیل داده های مربوطه پرداخته است نتایج حاکی از این است که در ساختار مدیریت کلانشهر تبریز آثار منفی پارادایم تکنوکراسی وجود دارد.

کلمات کلیدی:

پارادایم، مدیریت شهری، تکنوکراسی، کلانشهر تبریز، شاخص های تکنوکراسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۳۶۱۰۹۹>